

Τριμ. Διοικ. Πρωτ. Χανίων 264/1989

Πηγή: ΕΔΚΑ ΛΒ' 1990, σελ. 102

Περίληψη: Εργατικά και τα ατυχήματα διαδρομής από την κατοικία στον τόπο εργασίας και επιστροφής σ' αυτή. Δικαιολογημένες οι παρεκκλίσεις όταν υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ εργασίας και συμβάντος. Αδικοιολόγητη η παρέκκλιση οικοδόμου για θαλάσσιο μπάνιο κατά το οποίο πνίγηκε.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: κ. ΙΠΠ. ΦΟΥΚΑΡΑΚΗΣ

Εισηγητής: κ. ΕΥΣΤ. ΚΙΡΜΙΖΟΓΛΟΥ

Δικηγόρος: κ.κ. Π. Λαγουδάκης, Έλλη Ανδριανάκη

Επειδή κατά την έννοια των άρθρων 8 παρ. 4 και 34 παρ. 1 του αν. ν. 1846/1951 (ΦΕΚ Α 71α) σαν εργατικό ατύχημα θεωρείται το βίαιο συμβάν που επέρχεται κατά την εκτέλεση της εργασίας ή με αφορμή αυτή, συνεπεία του οποίου επέρχεται βλάβη στην υγεία ή απώλεια της ζωής του μισθωτού. Δηλαδή όταν προκλήθηκε από βίαιη ενέργεια, που έχει αιτία εξωτερική, ξένη προς τον οργανισμό του θύματος και έλαβε χώρα κατά την εκτέλεση ή με αφορμή την εργασία, ώστε να συνδέεται μ' αυτή είτε αμέσως είτε εμμέσως, σε σχέση αιτίου προς αποτέλεσμα. Ειδικότερα, ο ανωτέρω ορισμός καλύπτει δύο κύκλους ατυχημάτων: α) Εκείνα που συμβαίνουν κατά την εκτέλεση της εργασίας, σαν ευθεία και άμεση συνέπεια της εργασίας (λ.χ. τραυματισμός από το χρησιμοποιούμενο εργαλείο ή λόγω πτώσης οικοδόμου από ικρίωμα οικοδομής ή από μηχανήματα της επιχείρησης κλπ), δηλαδή γενικώς τα ατυχήματα που συνδέονται στενά με την εκτέλεση της εργασίας και επέρχονται κατά την εκτέλεση αυτής, και β) Εκείνα που συμβαίνουν με αφορμή την εργασία, τα οποία δεν εμφανίζονται μεν σαν άμεση και ευθεία συνέπεια της εργασίας, βρίσκονται όμως προς αυτή σε σχέση αιτίου προς αποτέλεσμα, με την έννοια ότι η εργασία ήταν η αφορμή να εκτεθεί ο εργαζόμενος στις επιδράσεις του γεγονότος του παραγωγικού της βίαιης σε βάρος του βλάβης. Δηλαδή εκείνα τα ατυχήματα που με την κοινή πρόβλεψη και πείρα δεν θα επέρχονταν, εάν ο μισθωτός δε βρισκόταν στην ανάγκη να

προβεί σε κινήσεις ή ενέργειες που ήταν απαραίτητες προκειμένου να εκτελέσει τις υποχρεώσεις του, οι οποίες απορρέουν από τη σύμβαση εργασίας. Σύμφωνα, δε με την νομολογία του ΣτΕ η έννοια του όρου "κατά την εκτέλεση της εργασίας" περιλαμβάνει και τα ατυχήματα που επέρχονται όχι μόνο στο χώρο της επιχείρησης αλλά και κατά τη διαδρομή που ακολουθεί ο μισθωτός όταν μεταβαίνει από την κατοικία του στον τόπο εργασίας ή όταν επιστρέφει απ' αυτή, χρησιμοποιώντας βέβαια το συνηθισμένο μεταφορικό μέσο ή δρομολόγιό του. Αρκεί να υπάρχει η πρόθεση στο μισθωτό να φθάσει στον τόπο της εργασίας του ή να επιστρέψει στην κατοικία του απ' αυτή και να μη διακόπτεται από ενέργειές του που αποβλέπουν σε άλλο σκοπό. Δηλαδή τελικά να υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της εργασίας και του ατυχήματος. Νοείται βέβαια ότι δικαιολογημένη παρέκκλιση από τη διαδρομή δε διακόπτει τον αιτιώδη σύνδεσμο. (Α.Π. 1672/81, 1404/86 ΕΕΔ 1987 σελ. 636, ΣτΕ 2794/84, 350/87 ΕΔΚΑ 1987 σελ. 402, 4697/83 ΕΔΚΑ 1984 σελ. 350 κλπ). Ειδικότερα όμως ο αναφερόμενος αιτιώδης σύνδεσμος εκλείπει στην περίπτωση κατά την οποία το ατύχημα που συνέβηκε στο μισθωτό οφείλεται σε διακοπή της διαδρομής καθ' οδόν, εκ του τόπου της εργασίας του προς τον τόπο της κατοικίας του, για να κάνει θαλάσσιο μπάνιο κατά τη διάρκεια του οποίου πνίγηκε.

Στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλλου προκύπτουν τα εξής: Για τον ασφαλισμένο Χ.Β. υποβλήθηκε η από 26/2/88 δήλωση ατυχήματος από τους γονείς του Ε. και Ε. σύμφωνα με την οποία, ο γιος απεβίωσε στις 2/7/87 εξαιτίας πνιγμού του στη θαλάσσια περιοχή Καστελίου γεγονός που συνέβηκε αμέσως μετά τη λήξη της εργασίας του στις 2.30 και αναχώρησή του για τον τόπο της κατοικίας του (Λουσακιές). Με την 480/88 απόφαση του Δ/ντή Υπ/τος του ΙΚΑ Χανίων, το εν λόγω ατύχημα χαρακτηρίστηκε ως επισυμβάν εκτός εργασίας, γιατί, σύμφωνα με την από 6/4/88 έκθεση έρευνας του αρμόδιου υπαλλήλου, ο ασφαλισμένος εργαζόταν την ημέρα του ατυχήματος σε οικοδομή, διέκοψε την εργασία του στις 14.30 λόγω έλλειψης τσιμέντου οπότε αναχώρησε με το μοτοποδήλατό του για την Κίσαμο αντί όμως να μεταβεί απ' ευθείας στον τόπο της κατοικίας του (Λουσακιές) παρεκκλίνων της πορείας του πήγε στη θαλάσσια περιοχή Καστελίου για να κάνει μπάνιο και γύρω στις 14.45 - 15 η ώρα κάνοντας μπάνιο πέθανε από πνιγμό, όπως προκύπτει από την από 2/7/87 Ιατροδ.

Έκθεση ιατρού του Γεν. Νοσ. Χανίων Α.Α. Κατά της παραπάνω απόφασης του Δ/ντή Υπ/τος υπέβαλλαν οι γονείς του αποβιώσαντος την 11124/88 ένσταση, ενώπιον της ΤΔΕ του αυτού Υπ/τος, ζητώντας να χαρακτηριστεί το αναφερόμενο ατύχημα ως εργατικό, την οποία (ένσταση) έκανε δεκτή η εν λόγω Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφασή της. Με την κρινόμενη προσφυγή του ο Δ/ντής του Υπ/τος ισχυρίζεται ότι το επισυμβάν ατύχημα συνέβηκε εκτός εργασίας και συνεπώς η απόφαση της ΤΔΕ με την οποία αυτό (το ατύχημα), χαρακτηρίστηκε ως εργατικό είναι εσφαλμένη και πρέπει να ακυρωθεί. Κάτω από τα παραπάνω δεδομένα το Δικαστήριο λαμβάνον υπόψη του και όσα έγιναν δεκτά στις προηγούμενες σκέψεις, κρίνει, ως εξής: Ο ασφαλισμένος στο ΙΚΑ Χ.Β. αμέσως μετά τη λήξη της εργασίας του σε οικοδομή, περί της 2.30 της 2/7/87 επέβη του μοτοποδηλάτου του με σκοπό να μεταβεί στον τόπο της κατοικίας του (Λουσακιές). Καθοδόν όμως παρεξέκλινε της πορείας που οδηγεί στην κατοικία του, και μετέβη στην παραλία Καστελίου όπου κατά τη διάρκεια θαλασσίου μπάνιου πέθανε από πνιγμό. Συνεπώς, στην προκειμένη υπό έρευνα περίπτωση, δεν υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της εργασίας και του ατυχήματος ή αλλιώς, ο εν λόγω σύνδεσμος εξέλιπε, από τη στιγμή που ο ασφαλισμένος παρεκκλίνων της πορείας προς τον τόπο της κατοικίας του, μετέβη στην παραλία Καστελίου για να κάνει μπάνιο. Επομένως, το εν λόγω ατύχημα δεν είναι εργατικό, όπως εσφαλμένα δέχτηκε η Τ.Δ.Ε. με την προσβαλλόμενη απόφασή της, η οποία, για το λόγο αυτό, πρέπει ν' ακυρωθεί κατά παραδοχή της προσφυγής του Δ/ντή του Υπ/τος του ΙΚΑ Χανίων.